

آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در موارد گاز گرفته شده توسط سگ

* داود پورمرزی: کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران (*نویسنده مسئول). D_pourmarzi@yahoo.com
مریم رازی: کارشناس بهداشت محیط، معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۲/۳ تاریخ دریافت: ۹۳/۴/۱۴

چکیده

زمینه و هدف: هاری یکی از مهمترین بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان می‌باشد. هدف از این مقاله تعیین آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در موارد گاز گرفته شده توسط سگ در شهرستان رشت می‌باشد.

روش کار: در یک مطالعه مقطعی در فاصله زمانی تیر ماه سال ۱۳۹۰ تا ۳۱ خرداد ماه ۱۳۹۱، ۴۸۲ نفر از افراد با سن حداقل ۱۶ سال که برای دریافت واکسن ضد هاری بعد از گزش سگ به مرکز پیشگیری از هاری شهرستان رشت مراجعه کردند، وارد مطالعه شدند. داده‌ها با استفاده از پرسش‌نامه محقق ساخته جمع‌آوری با استفاده از آمار توصیفی، آزمون‌های آماری کای دو، تی مستقل و رگرسیون لجستیک تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: تنها ۵۹/۸ درصد از افراد از لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز گزش اطلاع داشتند. در مقایسه با گروه بی‌سود، داشتن تحصیلات ابتدایی و راهنمایی (OR: ۰/۴۵ CI: ۰/۴۵-۰/۶)، دیبرستان و دیپلم (OR=۴/۶۵ CI: ۰/۹-۱/۰/۳۵) و دانشگاهی (OR: ۷/۶۰ CI: ۰/۹۲-۱/۹) به طور معنی‌داری شناس اطلاع از لزوم واکسیناسیون ضد هاری را افزایش می‌دهند. ساکن روستا بودن نسبت به ساکن شهر بودن به طور معنی‌داری شناس اطلاع را کاهش می‌دهد (CI: ۰/۳۶-۰/۸۹ OR: ۰/۵۷).

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد درصد زیادی از افراد از لزوم واکسیناسیون ضد هاری آگاه نیستند. تدوین و اجرا برنامه‌های آموزشی در زمینه هاری بهخصوص در سطح روستاها و افراد با سطح تحصیلات پایین لازم به نظر می‌رسد.

کلیدواژه‌ها: هاری، واکسیناسیون، آگاهی، سگ گازگرفتگی

یافت می‌شود: نوع شهری که اصولاً توسط سگ و یا در موارد کمی گربه انتشار می‌یابد و نوع وحشی که مخزن آن گرگ، روباه، راسو، راکون و خفاش است (۱ و ۲).

واکسیناسیون برعلیه هاری قبل و بعد از بروز حیوان گزیدگی تنها راه پیشگیری از بروز هاری است. هاری در بیش از ۱۵۰ کشور در دنیا بروز می‌کند. بیش از ۵۵۰۰۰ نفر هر سال در دنیا به دلیل ابتلا به هاری جان خود را از دست می‌دهند که بیش از ۹۵ درصد این افراد را ساکنین آسیا و آفریقا تشکیل می‌دهند. بیشتر موارد هاری در مناطق دورافتاده روستایی اتفاق می‌افتد جایی که فعالیت‌های لازم برای پیشگیری از انتقال هاری از سگ به انسان انجام نمی‌گیرد و افراد در اثر گزیده شدن یا خراش عمیق به سیله حیوان آلوده مبتلا می‌شود (۳ و ۴). سگ‌ها مهمترین میزبان و

مقدمه

هاری یکی از مهمترین بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان می‌باشد. بیماری هاری به دلایل میزان کشندگی بالا، افزایش روند موارد حیوان گزیدگی در جوامع مختلف و تلفات و خسارات اقتصادی در دامها دارای اهمیت می‌باشد. عامل بیماری هاری یک ویروس عصب دوست از خانواده رابدو ویریده و جنس لیسا ویروس است که از طریق تماس با بزاق در گاز گرفتن یا چنگ زدن، نسوج مخاطی، تنفس، جفت، وسائل آلوده و پیوند اعضا انتقال می‌یابد. این بیماری یک سندروم حاد و کشنده ویروسی غالباً با اشکال تحریکی یا سندروم فلنجی می‌باشد که مخصوص گوشت‌خواران اهلی و وحشی بوده و انسان و سایر حیوانات خونگرم پستاندار به طور تصادفی و غالباً از طریق گزش به آن مبتلا می‌شوند. هاری در دو نوع اپیدمیولوژیک

نمونه‌گیری تمام افراد با سن حداقل ۱۶ سال که در روزهای مختلف در طول انجام پژوهش در محدوده جغرافیایی شهرستان رشت دچار سگ گازگرفتگی می‌شدند و برای دریافت واکسن ضد هاری به مرکز پیشگیری از هاری مراجعه می‌کردند بعد از توضیح درباره اهداف پژوهش در صورت تمایل وارد مطالعه می‌شدند. معیار ورود افراد گازگرفته شدن توسط سگ در محدوده جغرافیایی شهرستان رشت بود و افرادی که در خارج از این شهرستان دچار گرزش شده بودند، وارد مطالعه نشدند. دلیل انتخاب افراد با سن ۱۶ سال و بالاتر بررسی دقیق‌تر عوامل اجتماعی و جمعیت شناختی مؤثر بر آگاهی در زمینه لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز سگ گازگرفتگی بود. در طی انجام مطالعه تعداد ۴۸۲ نفر مورد بررسی قرار گرفتند.

برای جمع‌آوری داده‌ها با توجه به هدف پژوهش، پرسشنامه‌ای طراحی شد. سپس پرسشنامه برای ۳۰ نفر از افراد گزیده شده به روش مصاحبه حضوری تکمیل و اشکال موجود با نظر کارشناسانی که سابقه فعالیت در زمینه پیشگیری از هاری و حیوان‌گزیدگی داشتند بررسی و برطرف شد. پرسشنامه‌ها توسط کارکنان مرکز واکسیناسیون ضد هاری به صورت مصاحبه حضوری تکمیل می‌شد. پرسشنامه شامل دو قسمت بود: قسمت اول اطلاعات جمعیت شناختی فرد گزیده شده و در قسمت دوم از افراد درباره اطلاع‌شان از لزوم واکسیناسیون ضد هاری و چگونگی مطلع شدن از لزوم دریافت واکسن ضد هاری بعد از بروز سگ گازگرفتگی پرسش می‌شد. داده‌ها به وسیله نرمافزار 21 Spss و با استفاده از آمار توصیفی، آزمون‌های آماری کای دو، تی مستقل و رگرسیون لجستیک تجزیه و تحلیل شد. از رگرسیون لجستیک برای بررسی اثر متغیرهای مورد بررسی بر اطلاع از لزوم واکسیناسیون استفاده شد.

یافته‌ها

بیشتر موارد گازگرفتگی (۷۶/۶٪) را مردان تشکیل می‌دادند. بیشتر افراد (۲۵/۵٪) در گروه

انتقال‌دهنده هاری به انسان هستند. هرساله بیش از ۱۵ میلیون نفر در سراسر دنیا واکسیناسیون بعد از گرزش برعلیه هاری را دریافت می‌کنند. اقدامات مؤثر و به موقع پیشگیری بعد از مواجهه می‌تواند از موارد مرگ ناشی از هاری پیشگیری نماید (۳-۵). در این زمینه آگاهی سیاست‌گذاران و عموم مردم نقش به سزاگی دارد و ناکافی بودن آگاهی عمومی یک مانع بزرگ در مبارزه با هاری به شمار می‌آید (۴).

هاری در ایران در بین حیوانات اهلی شایع است و به صورت آندمیک وجود دارد. استان گیلان جزء استان‌های با بروز متوسط حیوان گزیدگی طبقه‌بندی می‌شود که سالانه بین ۱۰۰-۳۰۰ در صد هزار نفر گرزش دارد (۱ و ۲). عدم مراجعه برای دریافت خدمات پیشگیری و درمانی بعد از بروز سگ گازگرفتگی و یا تأخیر در مراجعه احتمال ابتلاء فرد به هاری را افزایش می‌دهد (۱ و ۶). متأسفانه در ایران اطلاعات کافی در زمینه آگاهی افراد جامعه درباره هاری وجود ندارد و مطالعات انجام شد بیشتر به اپیدمیولوژی این مشکل پرداخته‌اند. تنها در یک مطالعه در اردبیل درباره اطلاع از بیماری هاری از افراد پرسش شده بود که نتایج آن مطالعه هم پایین بودن اطلاعات درباره هاری را نشان داد (۷). در مطالعات انجام شده در سایر کشورها نتایج متفاوتی گزارش شده است که این مسئله با توجه به تفاوت اهمیت هاری در کشورهای مختلف قابل توجیه است. در اکثر مطالعات انجام شده در کشورهای در حال توسعه آگاهی افراد از لزوم واکسیناسیون ضد هاری مطلوب نبود (۸-۲۳). هدف از این مطالعه تعیین آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در موارد سگ گازگرفتگی شهرستان رشت و شناسایی عوامل مؤثر بر آن می‌باشد.

روش کار

این مطالعه از نوع مقطعی- توصیفی- تحلیلی بود که در فاصله زمانی اول تیر ماه سال ۱۳۹۰ تا ۳۱ خرداد ماه ۱۳۹۱ در شهرستان رشت انجام شد. هنگام مطالعه، در این شهرستان یک مرکز واکسیناسیون ضد هاری وجود داشت. برای

جدول ۱- اطلاعات مربوط به نمونه مورد بررسی در موارد سگ گاز گرفتگی شهرستان رشت

متغیر	تعداد	درصد
زن	۱۱۳	۲۳/۴
مرد	۳۶۹	۷۶/۶
سن	۱۰۶	۲۲/۰
۲۵-۱۶	۱۲۳	۲۵/۵
۳۵-۴۶	۸۴	۱۷/۴
۵۵-۴۶	۹۲	۱۹/۱
۵۶ سال و بالاتر	۷۷	۱۶/۰
بیساد	۶۸	۱۴/۱
ابتدایی و راهنمایی	۲۱۰	۴۳/۶
دبیرستان و دپلم	۱۲۶	۲۶/۱
دانشگاهی	۷۸	۱۶/۲
شهر	۲۵۸	۵۳/۵
روستا	۱۳۴	۴۶/۵
کارمند	۳۳	۶/۸
کارگر	۱۲۴	۲۵/۷
کشاورز	۷۵	۱۵/۶
خانه دار	۸۱	۱۶/۸
آزاد	۶۸	۱۴/۱
سایر	۱۰۱	۲۱/۰
منبع اطلاع از لزوم	۲۸۸	۵۹/۸
واکسیناسیون ضد هاری	۱۲۴	۲۵/۷
پزشک بخش خصوصی	۵۸	۱۲/۰
بیمارستان و داروخانه	۲	۰/۴
دوستان یا اقوام	۱۰	۱/۲

آشنایانشان از این موضوع مطلع شده بودند (جدول ۱).

میانگین سن افراد در گروه مطلع $۳۸/۸ \pm ۱۴/۶۵$ و در گروه بدون اطلاع از لزوم واکسیناسیون $۱۶/۳۹ \pm ۴۰/۲$ بود و تفاوت معنی دار آماری در بین دو گروه مشاهده نشد ($p=0/۳۰۹$). اطلاع از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در مردان بیشتر از زنان بود ولی این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود ($p=0/۲۲۶$).

با افزایش سطح تحصیلات فراوانی نسبی افرادی که از لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز سگ گاز گرفتگی اطلاع داشتند بیشتر می شد و تفاوت بین چهار گروه مختلف تحصیلی از نظر آماری معنی دار بود ($p=0/۰۰۱$). افراد ساکن شهر به طور معنی داری بیشتر از افراد ساکن روستا از لزوم این واکسیناسیون مطلع بودند ($p=0/۰۰۰۱$). از نظر شغلی زنان خانه دار کمتر از سایر

سنی ۲۶ تا ۳۵ سال قرار داشتند. سطح تحصیلات بیشتر افراد (۴۳/۶٪) ابتدایی و راهنمایی بودند. ساکنین روستا بیشترین موارد (۵۳/۵٪) را تشکیل می دادند. از بین افراد مورد بررسی تنها ۵۹/۸ درصد موارد از لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز گزش اطلاع داشتند و خودشان برای دریافت واکسن ضد هاری مراجعه کرده بودند. بقیه افراد اظهار داشتند که از لزوم واکسیناسیون ضد هاری آگاه نبودند و توسط سایر افراد یا مراکز برای دریافت واکسن ضد هاری ارجاع شده اند. از این میان ۲۵/۷ درصد افراد بعد از مراجعه به خانه های بهداشت یا مراکز بهداشتی درمانی، ۱۲ درصد بعد از مراجعه به پزشکان بخش خصوصی و ۲ نفر یعنی ۰/۴ درصد افراد بعد از مراجعه به بیمارستان و داروخانه برای دریافت خدمات درمان زخم ناشی از گزش، از لزوم واکسیناسیون ضد هاری مطلع شده بودند. ۱/۲ درصد افراد هم توسط اقوام و

در بررسی عوامل مؤثر بر آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز سگ گازگرفتگی مشخص شد که از بین متغیرهای مورد

گروههای شغلی (۴۹/۴٪) از لزوم واکسیناسیون آگاه بودند و در رتبه بعدی افراد با شغل کارگر (۵۱/۶٪) قرار داشتند (جدول ۲).

جدول ۲- مقایسه وضعیت آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در گروه های مختلف متغیرهای مورد بررسی در موارد سگ گازگرفتگی شهرستان رشت

متغیر	آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری				p-value (آزمون کای دو)
	خیر	بلی	درصد	تعداد	
جنس	درصد	تعداد	درصد	تعداد	.۰/۲۲۶
	۴۵/۱	۵۱	۵۴/۹	۶۲	۳۸/۸
	۶۱/۲	۷۲	۲۲۶	۲۲۶	۴۱/۴
	۵۶/۶	۶۰	۲۵-۱۶	۶۰	۳۲/۵
	۶۷/۵	۸۳	۳۵-۴۶	۸۳	۴۲/۹
	۵۷/۱	۴۸	۴۵-۳۶	۴۸	۳۴/۸
	۶۵/۲	۶۰	۵۵-۴۶	۶۰	۴۸/۱
	۵۱/۹	۴۰	۵۶ سال و بالاتر	۴۰	.۰/۰۰۰۱
	۳۳/۸	۲۳	بیساد	۲۳	۶۶/۲
	۵۷/۱	۱۲۰	ابتدایی و راهنمایی	۱۲۰	۴۲/۹
تحصیلات	۶۶/۷	۸۴	دیپلم و دیپلوم	۸۴	۳۳/۳
	۷۸/۲	۶۱	دانشگاهی	۶۱	۲۱/۸
	۶۸/۲	۱۷۶	محل سکونت	۱۷۶	۳۱/۸
	۵۰/۰	۱۱۲	روستا	۱۱۲	۵۰/۰
	۶۳/۶	۲۱	شغل	۲۱	۳۶/۴
	۵۱/۶	۶۴	کارگر	۶۴	۴۸/۴
	۶۰/۰	۴۵	کشاورز	۴۵	۴۰/۰
	۴۹/۴	۴۰	خانه دار	۴۰	۵۰/۶
	۷۳/۵	۵۰	آزاد	۵۰	۲۶/۵
	۶۷/۳	۶۸	سایر	۶۸	۳۲/۷

جدول ۳- نتایج آنالیز رگرسیون لجستیک در بررسی عوامل موثر بر داشتن آگاهی از لزوم واکسیناسیون ضد هاری در موارد سگ گازگرفتگی شهرستان رشت

متغیر	نسبت برتری (OR) حدود اطمینان ۹۵ درصد (CI)			حد بالا	حد پایین
	گروه مرجع	زن	مرد		
جنس	۰/۴۷	۱/۰۹		۲/۵۴	
	۰/۹۹	۱/۰۱		۱/۰۲	
تحصیلات	گروه مرجع	بیساد		۶/۰۲	۱/۵۴
	۱/۵۴	۳/۴۵	ابتدایی و راهنمایی	۲/۰۹	
	۲/۰۹	۴/۶۵	دیپلم و دیپلوم	۱۰/۳۵	
	۲/۹۲	۷/۶۰	دانشگاهی	۱۹/۷۳	
	گروه مرجع	شهر		۰/۸۹	۰/۳۶
	۰/۳۶	۰/۵۷	روستا		
	گروه مرجع	شاغل			
	۰/۷۹	۱/۶۴	کشاورز	۳/۴۴	
	۰/۲۰	۰/۴۹	کارمند	۱/۱۶	
	۰/۴۱	۰/۷۲	کارگر	۱/۲۷	
شغل	۰/۳۱	۰/۸۶	خانه دار	۲/۳۸	
	۰/۴۸	۱/۱۲	سایر	۲/۵۸	

هاری بهوسیله سگ، گربه و سایر حیوانات به انسان منتقل می‌شود ولی $\frac{73}{4}$ درصد افراد می‌دانستند که هاری در اثر گزیدگی، خراش و لیسیدن زخم باز توسط این حیوانات به انسان منتقل می‌شود (۱۱). در مطالعه Palamar در آمریکا انجام شد نشان داده شد فقط ۴۱ درصد افراد افريقيایي آمريکايي می‌دانستند که گزش حیوانات يك راه انتقال هاري به انسان است (۱۲). در مطالعه Singh در سال ۲۰۰۵ در هند، $\frac{98}{6}$ درصد افراد می‌دانستند که اين بيماري از طريق گزش سگ منتقل می‌شود و $\frac{86}{6}$ درصد می‌دانستند که واكسن ضد هاري وجود دارد (۱۳). در مطالعه Altmann که در سال ۲۰۰۷ در فرانسه انجام شد نشان داده شد در بين افرادي که قصد مسافرت به خارج از کشور را داشتند فقط $\frac{50}{7}$ درصد افراد از وجود واكسن برای پيشگيري از هاري آگاه بودند و سگ شناخته شده ترين طريقة انتقال هاري به انسان بود (۱۴). در مطالعه اي Herbert که در هند در سال ۲۰۱۰ انجام شده بود نشان داده شد که $\frac{74}{1}$ درصد افراد در زمينه هاري اطلاعات داشتند. فقط $\frac{54}{1}$ درصد افراد می‌دانستند که هاري کشنه است. $\frac{42}{7}$ درصد افراد از وجود واكسن ضد هاري اطلاع داشتند (۱۵). در مطالعه Agarvval که بر روی جمعيت روستاي در هند در سال ۲۰۰۲ انجام شده بود نشان داده شد که $\frac{84}{4}$ درصد افراد می‌دانستند که گزش سگ می‌تواند منجر به مرگ شود (۱۶). در مطالعه اي Opaleye که بر روی ساكنين ايالت Osun در سال ۲۰۰۶ انجام شده بود نشان داده شد که فقط $\frac{33}{4}$ درصد افراد می‌دانستند که هاري با واكسن قابل پيشگيري است (۱۷). در مطالعه اي Ichhpujani که در هند در طول شش ماه در بين سال هاي ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۲ بر روی ۱۱۲۹ نفر از افراد ۱۸ تا ۸۰ ساله انجام شده بود نشان داده شد که $\frac{68}{7}$ درصد افراد درباره هاري شنيده بودند (۱۸). در مطالعه اي Davlin که در تگزاس در سال ۲۰۱۳ انجام شد نشان داده شد که ۹۴ درصد افراد درباره هاري شنيده بودند (۱۹). در مطالعه اي Lunney در کامبوج در سال ۲۰۰۹ که در مناطق شهری و حاشیه شهر انجام شده بود

بررسی داشتن تحصیلات ابتدایی و راهنمایی در مقایسه با گروه بي سواد (OR=۳/۴۵ CI: ۱/۵۴)، تحصیلات دبیرستان و دیپلم در مقایسه با گروه بي سواد (OR=۴/۶۵ CI: ۲/۰۹-۱۰/۳۵) و تحصیلات دانشگاهی در مقایسه با گروه بي سواد (CI: ۲/۹۲-۱۹/۷۳ OR=۷/۶۰) بهطور معنی داری شناس اطلاع از لزوم واکسیناسيون ضد هاري بعد از بروز سگ گازگرفتگی را افزایش می دهن. همچنين ساكن روستا بودن نسبت به ساكن شهر بودن بهطور معنی داری شناس اطلاع را کاهش می دهد (OR: ۰/۵۷ CI: ۰/۳۶-۰/۸۹). سایر متغيرها برداشتني يا نداشتني اطلاع از لزوم واکسیناسيون ضد هاري تأثيری نداشتند (جدول ۳).

بحث و نتيجه گيري

بر اساس نتایج مطالعه حاضر حدود ۴۰ درصد افراد از لزوم واکسیناسيون ضد هاري بعد از بروز سگ گازگرفتگی آگاه بودند. در مطالعه حميدزاده اربابي که بر روی ساكنين روستاهای اردبيل در سال ۱۳۸۹ انجام شده بود نشان داده شد که آگاهی افراد در زمينه بيماري هاري پايان است (۷). در مطالعه اي Jieying که در چين در سال ۸۰/۷ ۲۰۰۹ انجام شده بود نشان داده شد که $\frac{80}{7}$ درصد افراد می‌دانستند که بعد از بروز سگ گازگرفتگی باید واكسن ضد هاري دريافت کنند (۸). در مطالعه Bingham که در سال ۲۰۰۸ در تگزاس انجام شده بود نشان داده شد که فقط $\frac{59}{9}$ درصد افراد می‌دانستند که اگر بعد از مواجهه با هاري به دنبال درمان نباشند ممکن است به مرگشان منجر شود و $\frac{98}{8}$ درصد افراد قبلاً درباره هاري شنيده بودند و می‌دانستند که اين بيماري از طريق سگ به انسان منتقل می‌شود (۹). در مطالعه اي Wasay در پاکستان که بين دسامبر ۲۰۰۷ تا ژانويه ۲۰۰۸ انجام شده بود $\frac{81}{1}$ درصد افراد نام هاري را شنيده بودند ولی فقط $\frac{45}{5}$ درصد می‌دانستند که گزش سگ باعث هاري می‌شود و فقط $\frac{16}{6}$ درصد می‌دانستند که هاري کشنه است (۱۰). در مطالعه اي Yimer که در سال ۲۰۰۳ در آديسا بابا انجام شد $\frac{97}{2}$ درصد می‌دانستند که

مطالعه‌ای دیگری در چین که در سال ۲۰۰۹ بر روی روستاییان انجام شد نشان داده شد که روستاییان اطلاعات ضعیفی درباره هاری دارند و فقط ۵۱/۲ درصدشان می‌دانستند که هاری یک بیماری عفونی است (۲۳).

بر اساس نتایج این مطالعه عده زیادی از مردم از لزوم واکسیناسیون ضد هاری آگاهی ندارند بهخصوص اینکه نتایج مطالعه حاضر حاصل بررسی در بین افراد دچار سگ گازگرفتگی که در افکار عمومی ارتباط بیشتری با هاری دارد است و این که در این گروه حدود ۴۰ درصد افراد از اهمیت واکسیناسیون ضد هاری بعد از گزش آگاه نباشند انتظار می‌رود در مورد گزش سایر حیوانات البته به جز حیوانات وحشی گوشت‌خوار این عدم آگاهی بالاتر باشد.

آموزش در زمینه هاری از اولویت‌های آموزشی در وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی می‌باشد و انتظار می‌رود که برنامه‌های آموزشی در این زمینه در سطح مراکز بهداشتی درمانی بهخصوص در سطح خانه‌های بهداشت به‌طور مرتب اجرا گردد و با توجه به در دسترس بودن جمعیت روستایی این که افراد ساکن روستا نسبت به ساکنین شهر کمتر مطلع باشند چندان مورد پذیرش نیست. به نظر می‌رسد آموزش‌ها یا ارائه نمی‌شود و یا آموزش‌های ارائه شده چندان موفق عمل نکرده و افراد بیشتر خودشان با توجه به سطح تحصیلات به کسب اطلاعات از منابع مختلف در این زمینه می‌پردازنند. با توجه به نتایج این مطالعه به نظر می‌رسد اطلاع‌رسانی در زمینه بیماری هاری و همچنین لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز سگ گازگرفتگی باید به صورت مداوم انجام پذیرد. شاید تمرکز بر رسیدن به هدف کاهش حیوان گریدگی، آموزش در زمینه لزوم واکسیناسیون را تحت تأثیر قرار داده باشد.

از محدودیت‌های مطالعه حاضر این بود که در این مطالعه افراد مراجعه‌کننده به مرکز پیشگیری از هاری مورد بررسی قرار گرفته بودند در حالی که ممکن است همه افراد دچار سگ گازگرفتگی برای دریافت واکسن ضد هاری مراجعه ننمایند. پیشنهاد می‌شود مطالعه‌ای بر روی جمعیت

نشان داد که ۹۳/۲ درصد افراد نام هاری را شنیده بودند و ۷۷/۳ درصد افراد می‌دانستند که هاری کشنده است (۲۰).

در مطالعه حاضر تفاوت میانگین سن بین دو گروه مطلع و نامطلع از لزوم واکسیناسیون ضد هاری معنی‌دار نبود. همچنین تفاوت معنی‌داری بین زنان و مردان در این زمینه وجود نداشت ولی با افزایش سطح تحصیلات به‌طور معنی‌داری فراوانی نسبی افرادی که از لزوم واکسیناسیون ضد هاری آگاه بودند، بیشتر می‌شد. همچنین افراد ساکن شهر به‌طور معنی‌داری بیشتر از افراد ساکن روستا از لزوم واکسیناسیون ضد هاری آگاه بودند. نتایج مطالعه حاضر تفاوت معنی‌داری در این زمینه در بین گروه‌های مختلف شغلی نشان داد. در آنالیز چند متغیره انجام شده، متغیرهای تحصیلات و محل سکونت بر اطلاع از لزوم واکسیناسیون ضد هاری بعد از بروز سگ گازگرفتگی مؤثر بودند. در مطالعه حمیدزاده اربابی بین سن و میزان آگاهی همبستگی مثبت معنی‌دار گزارش شده بود ولی ارتباطی بین سطح تحصیلات و میزان آگاهی گزارش نشد. دلیل تفاوت نتایج مطالعه حاضر با این مطالعه شاید به دلیل تفاوت در نمونه مورد بررسی باشد. در مطالعه حمیدزاده اربابی افراد ۱۰ سال به بالا و ساکن در روستا مورد بررسی قرار گرفته بودند (۷). در مطالعه Wasay جنس مرد و سطح سواد در ارتباط با داشتن اطلاعات کافی در زمینه هاری بود (۱۰). در مطالعه Palamar افراد با سطح تحصیلات بالاتر و زنان اطلاعات بیشتری در زمینه هاری داشتند (۱۲). در مطالعه Altmann اطلاعات در زمینه هاری در مردان و افراد دارای تحصیلات دانشگاهی بیشتر بود (۱۴). در مطالعه Matibag در سال ۲۰۰۶ مطالعه‌ای در سریلانکا، افراد ساکن روستا بیشتر می‌دانستند که هاری کشنده است. بیشتر ساکنین روستا اطلاعات در زمینه هاری را از برنامه‌های واکسیناسیون گروهی ضد هاری دریافت کرده بودند (۲۱). اما در مطالعه‌ای در چین بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۹ نشان داده شد که اطلاعات روستاییان و افراد دارای سطح تحصیلات پایین‌تر از سایر گروه‌ها بود (۲۲). همچنین در

residents in Tianjin. Modern Preventive Medicine. 2009; 4:696-700.

9. Bingham GM, Budke CM, Slater MR. Knowledge and perceptions of dog-associated zoonoses: Brazos County, Texas, USA. Prev Vet Med. 2010;93(2/3):211-21.

10. Wasay M, Malik A, Fahim A, Yousuf A, Chawla R, Daniel H, et al. Knowledge and attitudes about tetanus and rabies: a population-based survey from Karachi, Pakistan. J Pak Med Assoc. 2012;62(4):378-82.

11. Yimer E, Mesfin A, Beyene M, Bekele A, Taye G, Zewdie B, et al. Study on knowledge, attitude and dog ownership patterns related to rabies prevention and control in Addis Ababa, Ethiopia. Vet J. 2012;16(2):27-39.

12. Palamar MB, Peterson MN, Deperno CS, Correa MT. Assessing rabies knowledge and perceptions among ethnic minorities in Greensboro, North Carolina. J Wildl Manage. 2013;77(7):1321-6.

13. Singh US, Choudhary SK. Knowledge, attitude, behavior and practice study on dog-bites and its management in the context of prevention of rabies in a rural community of Gujarat. Indian community med. 2005;30(3):81-3.

14. Altmann P, Delmont J, Brouqui Ph, Gautret Ph .Knowledge, attitudes, and practices of french travelers from Marseille regarding rabies risk and prevention. J Travel Med. 2009;16:107-11.

15. Herbert M, Basha SR, Thangaraj S. Community perception regarding rabies prevention and stray dog control in urban slums in India. J Infect Public Health. 2012;5:374-80.

16. Agarval N, Reddaiah VP. Knowledge, attitude and practice following dog bite: A community- based epidemiological study. Health Popul Perspect Issues. 2003;26(4):154-61.

17. Opaleye OO, Adesiji YO, Olowe OA, Fagbami AH. Rabies and antirabies immunization in South Western Nigeria: knowledge, attitude and practice. Trop Doct. 2006;36 (2):116-7.

18. Ichhpujani RL, Chhabra M, Mittal V, Bhattacharya D, Singh J, Lal S. Knowledge, attitude and practices about animal bites and rabies in general community—a multi-centric study. J Commun Dis. 2006;38(4):355-61.

19. Davlin SL, Lapiz SM, Miranda ME, Murrayk O. Knowledge, attitudes, and practices regarding rabies in Filipinos following implementation of the Bohol Rabies Prevention and Elimination Programme. Epidemiol Infect. 2013;7:1-10.

20. Lunney M, Fèvre SJS, Stiles E, Ly S, San S, Vong S. Knowledge, attitudes and practices of rabies prevention and dog bite injuries in urban and peri-urban provinces in Cambodia, 2009. Int Health. 2012;4(1):4-9.

21. Matibag GC, Kamigaki T, Kumarasiri PV, Wijewardana TG, Kalupahana AW, Dissanayake

عمومی در این زمینه انجام گیرد.

تقدیر و تشکر

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی مصوب به شماره MED90040017 و مورد تأیید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گیلان بود و با حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی گیلان انجام شده بود. بدین‌وسیله از آن معاونت محترم تشکر به عمل می‌آید. همچنین مراتب سپاس و قدردانی خود را از همکاران زحمت‌کش مرکز واکسیناسیون ضد هاری شهرستان رشت که در حقیقت بدون همکاری ایشان انجام طرح ممکن نبود اعلام می‌داریم.

منابع

1. Tabatabaii M, Zahraii M, Ahmadnia H, Ghotbi M, Rahimi F. Principles of Disease Prevention and Surveillance. 2nd ed. Tehran: Rooheghalam; 2006. P. 61-7. (Persian).
2. Hatami H. Epidemiology and Control of Rabies. In: Hatami H, Razavi SM, Eftekhar ardabili H, et al. Textbook of Public Health. Vol 3. 1st ed. Tehran: Arjmand Publication; 2006. P. 1170-81. (Persian).
3. World Health Organization. WHO Expert Consultation on Rabies. WHO Technical Report Series 931. 2004, Geneva, Switzerland. Available from: http://whqlibdoc.who.int/trs/WHO_TRS_931_eng.pdf
4. World Health Organization. Strategies for the control and elimination of rabies in Asia. 2001. Available from: http://www.who.int/rabies/en/Strategies_for_the_control_and_elimination_of_rabies_in_Asia.pdf
5. Fayaz A. Rabies Disease. In: Azizi F, Hatami H, Janghorbani M. Epidemiology and Control of Prevalent Disease in Iran. 3rd ed. Tehran: Khosravi Nashr. 2010:P. 671-89. (Persian).
6. Smith P, Meadowcroft AM, May DB. Treating mammalian bite wounds. J Clin Pharm Ther. 2000;25:85-99.
7. Hamidzadeh Arbabi Y, Rezakhani H, Savadpoure MT, Nakhostine B, Haji Gahramani M, Babai Y, et al. Impact of health education on incidence of animal bites and knowledge on rabies and preventive behaviors in selected villages of Ardabil city. Salamat va behdasht. 2013;4(1):84-93 Persian.
8. Jieying Y, Jie LV, Xiaochun D, Zuobin Z, Haibo S, Xuemin Z, et al. Analysis of rabies knowledge rate and health requirement among the

DR, et al. Knowledge, Attitudes, and Practices Survey of Rabies in a Community in Sri Lanka. Environ Health Prev Med. 2007;12:84-9.

22. Xiao-hong X, De-cai X, Ze-yan X. Investigation on Knowledge-Attitude-Practice and Monitoring Data Analysis about Rabies in Shiyan Residents. Journal of Yunyang Medical College, 2010;3: 245-8

23. Zuo X, Donge C, Yang L, Jing S, Hua C, Zuo S. Investigation on the relevant knowledge about rabies among farmers. Journal Modern Preventive Medicine. 2009;36(17):3292-3.

Awareness of rabies vaccination necessity after dog bite

***Davoud Pourmarzi**, MSc. Epidemiologist, Social Determinants of Health Research Center, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran (*Corresponding author). D_pourmarzi@yahoo.com

Maryam Razi, BSc. Environmental Health, Division of Public Health, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Abstract

Background: Rabies is one of the most important zoonotic diseases. Rabies vaccination after dog bite incidence is an important way for prevention of this disease. This article aimed to determine the awareness of rabies vaccination necessity after dog bite among dog bite victims in Rasht city.

Methods: This study was a cross-sectional study. During one year, we studied all cases that were at least 16 years of age, were bitten by a dog and had referred to rabies vaccination centers in Rasht city. During the research period we surveyed 482 cases of dog bite. For data collection we used researcher-made questionnaire. Data were analyzed by descriptive statistic, chi square test, independent samples t test, analyses of variance and logistic regression.

Results: Only 59.8% of subjects were aware of necessity of rabies vaccination after dog bite. In comparison to illiterate individuals, having elementary and secondary education level ($OR= 3.45$, CI: 1.54-6.02), high school education level ($OR= 4.65$, CI: 2.09-10.35), and university education level ($OR= 7.60$, CI: 2.92-19.73) increases the awareness of the necessity of rabies vaccination. Meanwhile rural inhabit decreases this chance ($OR= 0.57$, CI: 0.36-0.89).

Conclusion: It seems that a high percentage of population is unaware about the necessity of rabies vaccination after dog bites. Designing and performing educational programs about this issue especially in rural areas and people with lower educational level are necessary.

Keywords: Rabies, Vaccination, Awareness, Dog bite